

Nr 106.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., om statens övertagande av underhållet å vissa enskilda vägar.

Tusentals medborgare, som icke bo intill allmän väg, få bära kostnader för iståndsättning och underhåll av enskild väg. Även om statsbidrag under vissa förutsättningar lämnas de enskilda väghållarna bli deras kostnader mången gång mycket betungande.

Då staten, som svarar för de allmänna vägarna, i allt större utsträckning belägger dessa vägar med varaktiga slitbanor samt maskinella hjälpmedel i ökad omfattning komma till användning inom det statliga vägväsendet, underlättas därmed det årliga underhållet väsentligt. Det borde under sådana omständigheter vara möjligt för staten att i ökad omfattning övertaga underhållet även av de enskilda vägarna. Staten lämnar redan nu bidrag i viss utsträckning till enskilda vägar, och ett successivt övertagande från statens sida av deras underhåll borde — med hänsyn till minskat underhållsbehov å de allmänna vägarna genom varaktiga vägbeläggningar — vara möjligt att genomföra.

Vid de tre senaste årens riksdagar ha motioner med krav på statens övertagande av underhåll och byggande av enskilda vägar avslagits. Motivet för ett avstyrkande av dessa önskemål har främst varit de svåröverskådliga konsekvenser av ekonomisk och organisatorisk natur, som ett dylikt övertagande enligt riksdagens mening medför.

Emellertid borde dessa skäl icke utesluta, att staten övertog ansvaret åtminstone för de enskilda vägar, som erhålla statsbidrag och vilka på grund av sitt iståndsättande samt begagnande för allmän samfärdsel intaga en särställning. I och med att statsbidrag utgår och vägen fyller de bidragsvillkor, som äro uppställda, borde det anses som något självklart att vägen är av betydelse för allmän samfärdsel och borde intagas till allmänt vägunderhåll enligt lagen om allmänna vägar, 7 §, vari säges, att »enskild väg, som provas nödvändig för den allmänna samfärdseln eller eljest finnes vara till synnerligt gagn för det allmänna, må förändras till allmän».

Med anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte uttala, att staten bör helt övertaga underhållet av de enskilda vägar, som uppfylla nuvarande fordringar för statsbidrag, samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att förslag i sådant syfte snarast förelägges riksdagen.

Stockholm den 23 januari 1951.

K. E. Hansson,
Skediga.

Karl Andersson
i Björkäng.

Sven J. Vigelsbo.